

Sygn. akt: II K 877/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant – Monika Malanowska

w obecności Prokuratora – Zuzanny Cupryk

po rozpoznaniu dnia – 9 marca 2016 roku, 9 czerwca 2016 roku, 28 czerwca 2016 roku, 4 października 2016 roku

sprawy przeciwko **K. S.**, urodz. (...) w W.

syna E. i T. z d. R.

oskarżonego o to, że: w dniu 25 marca 2013 roku w S. P., gm. N., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. A. dokonał ze sklepu z artykułami ogrodniczymi zaboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki M. o nr (...), czym spowodował straty w wysokości 1.600 zł na szkodę P. K. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary orzeczonej wobec niego za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

I.oskarżonego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, przy czym uzupełnia opis czynu o to, że oskarżony wcześniej odbył karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i za tak przypisany mu czyn na podstawie art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk skazuje go ,a na podstawie art.278§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym;

II.na podstawie art. 230 §2 kpk nakazuje zwrócić pokrzywdzonemu P. K. (1) dowód rzeczowy wykazany na k-37 pod poz. 1 ;

III.na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa;

IV.zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych plus należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu.

Sygn. akt II K 877/15

UZASADNIENIE

Sąd, na podstawie całości kształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2013 r. oskarżony K. S. wraz z M. A. przyjechali do sklepu i serwisu narzędzi ogrodniczych w S. P. na ul. (...), należącego do P. K. (1). M. A. wszedł do sklepu i zapytał o możliwość zaostrenia łańcucha do piły. Po chwili do sklepu wszedł oskarżony. Wówczas M. A. wyszedł do samochodu po łańcuch. Po chwili wrócił i wskazał oskarżonemu jedną z pił, które stały na wystawie. Sam zaś podszedł do pokrzywdzonego z łańcuchem do zaostrenia. W tym czasie oskarżony, zabrał z wystawy piłę spalinową marki M. o wartości 1.600 złotych. M. A. zaostrił łańcuch i wrócił do samochodu, w którym czekał na niego oskarżony. Następnie pojechali do M. A. do domu, gdzie użyli w/w piły do cięcia drewna. Pokrzywdzony P. K. (2) ujawnił kradzież piły dopiero w dniu 3 kwietnia 2013 r. i w dniu tym zawiadomił o zdarzeniu Policję. M. A. w dniu 4 kwietnia 2013 r. zgłosił się dobrowolnie do Komisariatu Policji w N., gdzie zwrócił skradzioną piłę pokrzywdzonemu. Była ona jednak bardzo zniszczona. W dniu 14 lutego 2016 roku oskarżony K. S. zapłacił pokrzywdzonemu kwotę 1.000 złotych tytułem naprawienia wyrządzonej mu szkody.

Oskarżony K. S. był skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2008 r. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą odbył w okresie od dnia 30.06.2008 r. do dnia 1.08.2008 r. i od dnia 10.09.2009 r. do dnia 8.09.2010 r.

Powyższy stan faktyczny „Sąd ustalił w oparciu o : zeznania pokrzywdzonego P. K. (1) (k.4-5,165,235-236,417-418), częściowo zeznania M. świadka A. (k. 32v-33,70v,165-166,260-262,418-419), nagranie /k-13a,477/ protokół przeszukania (k.15-16),protokół zatrzymania rzeczy (k.21-23), protokół oględzin (k.25-26),dokumentacja fotograficzna (k.24),protokół okazania (k.59-60), pokwitowanie (k.61),protokół oględzin (k.63-64), odpis wyroku (k-77-78),odpis postanowienia (k.263-264), opinie (k-270-273,373-376),382-384,424-428),porozumienie (k-475).

Oskarżony K. S. słuchany zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że M. A., którego poznał przez znajomych, zaproponował mu pracę przy przewozie podkładów kolejowych i ich rąbaniu. Dziennie zarabiał około 100 zł. W dniu zdarzenia M. A. przyjechał po niego i powiedział, że pojedą do znajomych jego ojca, aby wymienić sprzęt. M. A. wszedł sam do sklepu, po czym zadzwonił do niego i poprosił go, by przyniósł piłę z samochodu do naostrzenia. Oskarżony dał ją pracownikowi do zaostrenia, a w tym czasie M. A. wchodził i wychodził ze sklepu. W którymś momencie powiedział oskarżonemu, żeby zabrał wskazaną przez niego piłę, która była w magazynku. Następnie pojechali do M. A., gdzie wykorzystali ją do cięcia drewna. Za jakiś czas zadzwoniła do M. A. jego matka, mówiąc że jest u niej Policja w związku z kradzieżą przedmiotowej piły. Oskarżony kazał więc M. A. odwieźć ją na Komisariat Policji w N.. Oskarżony wyjaśnił nadto, że nie zdziwiło go, że w/w kazał mu wziąć ze sklepu piłę mimo, że za nią nie zapłacił, albowiem „podkłady kolejowe też brali, a płacili za nie za parę dni”. W jego ocenie sytuacja materialna M. A. była na tyle dobra, że wykluczała jakąkolwiek kradzież /k53-54,235,416-417/.

Sąd zważył, co następuje :

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie, dał podstawy do uznania oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Co prawda oskarżony nie przyznał się do winy, jednakże jego wyjaśnienia są niewiarygodne i mają na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn. Za inną wersją zdarzenia, a przejętą przez Sąd przemawiają przede wszystkim zeznania pokrzywdzonego P. K. (1). W/w zeznał, iż jest właścicielem sklepu i serwisu narzędzi ogrodniczych. Zna M. A. jako klienta sklepu. W dniu zdarzenia M. A. przeszedł do sklepu wraz z oskarżonym M. A. spytał się, czy naostrzy mu „od ręki” łańcuch do piły. Następnie poszedł niby do samochodu po ten łańcuch, ale jak pokrzywdzony widział potem to na monitoringu, stał przed sklepem. Po chwili wrócił z łańcuchem. W tym czasie oskarżony upewnił się, czy nikt go nie obserwuje, skręcił za róg, gdzie stała przedmiotowa piłka na wystawie. Po chwili wyszedł ze sklepu z w/w piłką M. A., aby ułatwić mu kradzież zostawił mu otwarte drzwi. W/w zeznał nadto, że w jego ocenie M. A. był głównym prowodyrem zdarzenia, a oskarżony działał na jego zlecenie. Wszedł A. do serwisu, przyniósł piłę do ostrzenia, wrócił, zostawił piłę, przyszedł oskarżony z łańcuchem. Był zajęty ostrzeniem łańcucha, kolega obsługiwał inną osobę, dopiero później zorientował się, że brakowało piły z wystawy. Po zgłoszeniu na Policję piłka się znalazła, w bardzo zniszczonym stanie. P. była nowa, miała naklejoną cenę

1.600 zł. Pokrzywdzony słuchany kolejny raz przed Sądem podał, że M. A. na tydzień przed zdarzeniem interesował się zakupem piły i w/w polecił mu tę, którą potem ukradł oskarżony. Według niego był on w zмовie z M. A., ale trudno mu ocenić tę sytuację. Podał też, że nie czuje się pokrzywdzonym w tej sprawie oraz że wybaczył oskarżonemu.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, albowiem mają potwierdzenie w odtworzonym przez Sąd nagraniu z monitoringu oraz w protokole oględzin (k.63-64).

Za sprawstwem oskarżonego przemawiają także zeznania świadka M. A., ale złożone przed Sądem. W/w świadek słuchany w toku postępowania przygotowawczego jako podejrzany wyjaśnił, iż podszedł do niego niezna mu mężczyzna, z zapytaniem o pracę. Gdy zgłosił się za miesiąc, to wówczas zaproponował mu kradzież piły ze sklepu. Ten się zgodził, ale chciał za to 50 złotych. Następnie pojechali razem do sklepu. Po drodze w/w wyjaśnił mu, gdzie stoi piła. Umówili się także, że on wejdzie do sklepu naostrzyć łańcuch do piły, a w/w mężczyzna wejdzie tam pięć minut po nim i zabierze piłę. Następnie razem odjechali, a świadek dał mężczyźnie uzgodnione 50 złotych (k.32v-33). M. A. słuchany drugi raz w toku postępowania przygotowawczego (k.70v) wyjaśnił, że wcześniej podał, że nie zna mężczyzny, z którym był w dniu zdarzenia w sklepie i z którym dokonał kradzieży przedmiotowej piły, albowiem nie chciał go „wsypać” oraz wyjść na kapusia. Z jego wyjaśnień wynika, że tym mężczyzną był oskarżony, który pracował u niego dorywczo. Wyjaśnienia tego świadka są niewiarygodne, albowiem jak wynika z opinii biegłej psychiatry u w/w rozpoznano chorobę psychiczną pod postacią choroby dwubiegunowej pod postacią epizodu maniakalnego oraz uzależnienie od substancji psychoaktywnych. Biegła podała, że w czasie tych dwóch przesłuchań M. A. miał zespół maniakalny, był chory psychicznie i nie mógł prawidłowo rejestrować, przechowywać i odtwarzać spostrzeżeń. Z powodu manii i przyspieszonego toku myślenia miał niemożność prawidłowego odbioru rzeczywistości i rejestrowania postrzeżeń, przechowywania ich i odtwarzania. Zdaniem biegłej wyjaśnienia tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym są niewiarygodne ze względu na rozwiniętą chorobę psychiczną.

Z uwagi na powyższą opinię, Sąd uznał, że wyjaśnienia M. A. złożone w toku postępowania przygotowawczego nie są wiarygodne.

Świadek M. A. słuchany jako świadek przed Sądem zeznał, że oskarżony zabrał piłę, on miał za nią zapłacić. Jednocześnie stwierdził, że oskarżony ukradł tą piłę i miał ją w domu (k.165-166). W/w słuchany kolejny raz przed Sądem, zeznał że nie pamięta co wyprawiał, miał chorobę dwubiegunową afektywną, był wtedy w manii. Raczej nie przypomina sobie spotkania z oskarżonym, chyba powiedział mu, żeby wziął piłę, a on miał za nią potem zapłacić, czego nie uczynił. Podał nadto, że chciał zwalić winę na kogoś i uniknąć w ten sposób odpowiedzialności. Osoba opisana przez niego jako współnik to nie oskarżony. Jednocześnie podał, że oskarżony zabrał piłę, ale na jego polecenie (k.260-262). W/w słuchany po raz drugi jako świadek przed Sądem zeznał, że oskarżonego poznał jakieś pięć miesięcy przed zdarzeniem. W/w pracował u niego przy zakładaniu ogrodów, ciął drzewo. Świadek płacił mu dniówkę. Odnośnie samego zdarzenia podał, że poprosił oskarżonego, aby poszedł do sklepu pokrzywdzonego i zostawił do naprawy popsutą piłę, a wziął drugą. Pokrzywdzonemu miał powiedzieć, że on za nią zapłaci, jak będzie miał pieniądze, gdy przestanie épać. Chodziło o to, żeby wziął ją po kryjomu. Oskarżony miał wziąć piłę tak, żeby pokrzywdzony tego nie zobaczył, ale chodziło o to, że on miał potem za nią zapłacić. W chwili jednak, gdy oskarżony zabierał piłę, to nie widział, że świadek za nią miał zamiar zapłacić. M. A. przed tym zdarzeniem był w sklepie pokrzywdzonego i oglądał przedmiotową piłę. Podał także, że nie mówił oskarżonemu o tym, że jest uzależniony od środków odurzających i alkoholu, ale ten mógł się domyślać. Skradziona piła była mu potrzebna do pracy. Chciał ją potem odkupić od pokrzywdzonego, ale ten już ją sprzedał. Świadek zeznał także, że podczas składania wyjaśnień, jak również pierwszych zeznań przed Sądem był naépany, w związku z tym nie do końca je potwierdza. Natomiast w czasie składania tych zeznań mówi prawdę, stara się nie wymyślać, jest trzeźwy i cały czas leczy się farmakologicznie (k.418-419).

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka złożonym przed Sądem, albowiem mają one potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie, a zwłaszcza w zeznaniach pokrzywdzonego. Nie uszło jednak uwadze Sądu, że świadek próbował tak przedstawić zdarzenie, aby nie obciążać oskarżonego. Raz bowiem mówił, że ten nie współdziałał z nim w kradzieży przedmiotowej piły, a za chwilę, że miał ją zabrać tak, aby pokrzywdzony

tego nie widział. Jak wynika jednak z opinii sądowo-psychologicznej, ze względu na chorobę psychiczną świadka w postaci choroby afektywnej dwubiegunowej, psychologicznie zeznania świadka należy ocenić jako prawdopodobne, z tym, że najbardziej prawdopodobne są te złożone przez niego przed Sądem, gdyż wówczas nie miał motywacji by oszukiwać (k.281). W kolejnej opinii biegła podała, że w/w wykazuje się prawidłowymi wykształconymi zdolnościami do postrzegania i odtwarzania postrzeżeń. Zdolności te były jednak sytuacyjne osłabione w okresie objętym zarzutem przez jego narkomanię.

Sąd obdarzył wiarygodnością opinie biegłych, albowiem zostały sporządzone zgodnie z ich wiedzą i doświadczeniem, nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd obdarzył wiarygodnością także dowody z dokumentów albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić że wina oskarżonego jest bezsporna oraz że została mu udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

K. S. został oskarżony to, że: w dniu 25 marca 2013 roku w S. P., gm. N., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. A. dokonał ze sklepu z artykułami ogrodniczymi zaboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki M. o nr (...), czym spowodował straty w wysokości 1.600 zł na szkodę P. K. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary orzeczonej wobec niego za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 278 § 1 kk, kradzież polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano.

Bez wątplenia oskarżony zachowaniem opisanym w zarzucie, wyczerpał znamiona w.w przepisu. Mianowicie M. A. zaproponował oskarżonemu dokonanie zaboru piły ze sklepu pokrzywdzonego. Uzgodnili ze sobą sposób działania, w tym odwrócenie uwagi personelu przez M. A. i zabór mienia przez oskarżonego z witryny sklepowej. Jednocześnie oskarżony zarzucany mu czyn popełnił w warunkach art. 64§1 kk, albowiem był m.in. skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2008 r. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą odbył w okresie od dnia 30.06.2008 r. do dnia 1.08.2008 r. i od dnia 10.09.2009 r. do dnia 8.09.2010 r. (k.77-78).

Z tych też względów, Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278§1 kk skazał go, a na podstawie art.37a kk wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Wymierzona oskarżonemu kara ograniczenia wolności- w ocenie Sądu- jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, uwzględnia także element prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Ustalając wymiar kary, jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę uprzednią jego karalność / k-4486-487/. Natomiast jako okoliczności łagodzące – naprawienie szkody pokrzywdzonemu.

Na podstawie art. 230§2 kpk Sąd nakazał zwrócić pokrzywdzonemu dowód rzeczowy wykazany na k- 37 pod poz. 1 , jako zbędny dla dalszego postępowania .

Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, albowiem zważywszy , że jest osobą bezrobotna uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

O kosztach wynagrodzenia adwokackiego , Sąd orzekł na podstawie §14 pkt 3 w zw. z §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w spr. opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. Nr 163 , poz. 1348 z póź. zm.).